

der opstod en Mængde Forsørgelsespørgsmaal, hvis Afgørelse i mange Tilfælde var overordentlig vanskelig, ligesom den medførte en Mængde Skrivelser mellem Politimesteren og de vedkommende Kommuner. Loven af 12te April 1892 søgte i nogen Maade at lette dette Arbejde derved, at den flyttede den forskudsvisse Udbetaling fra Faderens Opholdskommune til Moderens Opholdskommune, men gif i øvrigt ud fra de samme Principper som Loven af 1888.

Det i indværende Samling forelagte Lovforslag søgte at naa videre ad samme Vej, idet det vilde dels helt affstaa den Afkrævning af Bidraget hos Faderen, der i Henshold til Loven af 1892 skal ske gennem Kommunalbestyrelsen for hans Opholdskommune, dels indskrænke den forskudsvisse Udbetaling til de Tilfælde, hvor der gennem en Udpantningsforretning fremkommer helt eller delvis Dækning for Bidraget, og der saaledes vilde hengaa nogen Tid, inden Beløbet tilvejebragtes ved Realisation af de Genstande, hvori Udpantning var foretaget. I alle andre Tilfælde var det foreslaaet, at Faderens Forsørgelseskommune straks skulde udbetale det Underholdsbidrag, der ikke kunde faas hos Faderen. Som en nødvendig Følge heraf maatte det ved Fastsættelsen af Underholdsbidraget konstateres, hvor Faderen var forsørgelsesberettiget, hvorfor der i Forslaget findes en særlig Paragraf herom (§ 4).

Udvalget har imidlertid ment, at det vil være i Overensstemmelse med hele Sagens Natur, at Underholdsbidrag til uden for Ægtefælle fødte Børn udelukkende bliver en Politisag, saaledes at Kommunerne først træde til, naar det viser sig, at Bidraget ikke kan faas hos Faderen, og det er godtgjort, hvor vedkommende Fader har Forsørgelsesret.

Da der i overordentlig mange Tilfælde vil hengaa længere Tid, saavel med at faa det nødvendige med Hensyn til selve Inddrivelsen af Bidraget foretaget som med at udfinde Forsørgelseskommunen, har Udvalget fundet det hensigtsmæssigt at lade Politikasserne foretage den nu stedfindende forskudsvisse Udbetaling til Moderen eller den, der udøver Opdragermyndigheden over det uden

for Ægtefælle fødte Barn. Allerede dette vil være en Vettelse saavel for Politimestrene som for den, til hvem Bidraget forskudsvis skal udbetales. Men i langt højere Grad vil det medføre en Vettelse for Kommunalbestyrelserne, at den forskudsvisse Udbetaling lægges over paa Politikasserne, saavel i regnskabsmæssig Henseende som navnlig, fordi de mange Forsørgelsesfager derved undgaas for Kommunalbestyrelsen. Af Hensyn hertil har man ment at kunne udelade de i Forslagets § 4 indeholdte Bestemmelser om ved Fastsættelse af Alimentationsbidraget i ethvert Tilfælde at lade foretage Afhøring af saavel Faderen som Moderen og indskrænke Afhøring til de Tilfælde, hvor det, naar Forsørgelseskommunen skal udbetale Bidraget, ikke er tilstrækkelig godtgjort i Forvejen, hvor Faderen har Forsørgelsesret.

Ligeledes har Udvalget ment at kunne lade Udpantningen bortfalde overalt, hvor Politimesteren skønner, at der ikke vil kunne faas Dækning for Beløbet eller nogen Del heraf.

De stillede Ændringer gaa derfor ud paa at forandre Lovforslagets § 5 i den her antydede Retning samtidig med, at de øvrige Paragraffer føres tilbage til samme Form som i den nugældende Lov, saaledes at det er de i dennes § 4 indeholdte nu foreslaaede ændrede Bestemmelser, der findes i de under Nr. 3, 4, 5, 6 og 7 foreslaaede ny Paragraffer.

Udvalget har isvrigt været enig om det væsentlige i, at man fik alt vedrørende de uden for Ægtefælle fødte Børns Retstilleming samlet i en Lov. Ligeledes har Tanken om at gøre Moderens Ret til at faa Underholdsbidraget udbetalt af det offentlige afhængig af hendes sædelige Forhold i det hele taget, været fremme i Udvalget. Endelig har Udvalget været enig i Ønskeligheden af, at Reglerne for Udbetaling af Underholdsbidrag til uden for Ægtefælle fødte Børn blev gjort anvendelige ogsaa paa Underholdsbidrag til fraseparerede og forladte Hustruers Børn.

Det har imidlertid vist sig at være overordentlig vanskeligt at faa samlet disse og flere andre Bestemmelser, hvorom Forslag